

MVCRX08CX38P
prvotní identifikátor

Odbor komunikace
Nad Štolou 3
170 34 Praha 7

Č. j. MV- 1759-7/TP-2025

Praha 11. února 2025

Počet listů: 11

ROZHODNUTÍ

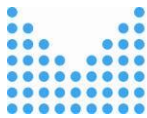
Ministerstvo vnitra, jako nadřízený věcně příslušný orgán podle ustanovení § 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), v návaznosti na ustanovení §178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 500/2004 Sb.“) a ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů,

rozhodlo

ve věci odvolání ze dne 16. 12. 2024 podaného podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. paní xxxxxxxxxxxxxxxx, bytem xxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx (dále jen „odvolatelka“), proti rozhodnutí povinného subjektu Policie České republiky, Národní centrály proti organizovanému zločinu služby kriminální policie a vyšetřování (dále jen „povinný subjekt“), ze dne 29. 11. 2024, vydaného pod č. j. NCOZ-7904-5/ČJ-2024-4100PI, kterým byla částečně odmítnuta její žádost o informace ze dne 29. 10. 2024, podaná ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb.

takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí povinného subjektu č. j. NCOZ-7904-5/ČJ-2024-4100PI ze dne 29. 11. 2024 se potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í

Odvolatelka požádala povinný subjekt dne 29. 10. 2024 prostřednictvím provozovatele poštovní licence dle zákona č. 106/1999 Sb. o poskytnutí následujících informací.

*„1) Zda již bylo skončeno trestní řízení ve věci vedené Policií ČR, NCOZ, pod sp. zn. **NCOZ-1560/TČ-2022-412100-H**.*

O odložení dané věci referovala media např. zde: https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/ikem-ncoz-odlozeni-manipulace-verejne-zakazky.A240816_092628_domaci_tof

2) Pokud trestní řízení bylo skončeno, žádám tímto o zaslání rozhodnutí ve věci.“

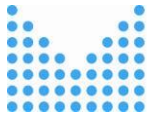
Povinný subjekt žádost o poskytnutí informací posoudil a ve sdělení č. j. NCOZ-7904-2/ČJ-2024-4100PI ze dne 4. 11. 2024 poskytl odvolatelce odpověď na otázku č. 1 její žádosti. V příloze sdělení zaslal v anonymizované podobě rovněž požadovaný dokument, a to usnesení o odložení podezření z trestné činnosti dle ustanovení § 159a odst. 1 trestního řádu č. j. NCOZ-1560/TČ-2022-412100-H ze dne 2. 8. 2024.

Odvolatelka nesouhlasila se způsobem vyřízení žádosti a dne 14. 11. 2024 zaslala povinnému subjektu podání označené jako Odvolání proti usnesení NCOZ č. j. NCOZ-7904-2/ČJ-2024-4100PI.

V tomto podání měla zato, že povinný subjekt její žádosti fakticky nevyhověl, rozhodnutí neobsahuje žádné odůvodnění ve vztahu k neposkytnutí (začernění) informací, a je proto nepřezkoumatelné. Proto požádala o poskytnutí usnesení o odložení věci v původní neanonymizované podobě.

Povinný subjekt vyhodnotil toto podání podle jeho obsahu jako žádost o vydání rozhodnutí dle ustanovení § 15 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. a dne 29. 11. 2024 vydal pod č. j. NCOZ-7904-5/ČJ-2024-4100PI rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti v rozsahu provedené anonymizace požadovaného dokumentu, to v následujících 4 výrocích.

1. ve vztahu k částem požadovaného usnesení, které obsahují osobní údaje a projevy osobní povahy (jméno a příjmení, pracovní pozice, subjektivní vnímání skutečností při podání vysvětlení, zachycená komunikace ve vydaných el. prostředcích), se podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a na základě § 8a odst. 1 téhož zákona ve spojení s Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), (dále jen „nařízení EU 2016/679“) a § 81 občanského zákoníku žádost částečně o d m í t á.

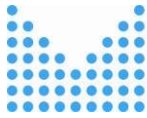
2. ve vztahu k těm částem požadovaného usnesení, které obsahují informace vedoucí k identifikaci právnických osob a k jejím vnitřním záležitostem (název právnické osoby, zápisy z porad, účetní přehledy, informace k veřejným zakázkám, objednávkám, projektům), se podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a na základě § 11 odst. 6 téhož zákona a s přihlédnutím též k ustanovení § 135 odst. 2 občanského zákoníku žádost částečně o d m í t á.

3. ve vztahu k informacím zachycujícím postup orgánu činného v trestním řízení při vyhledávání, odhalování a stíhání trestné činnosti popsaný v usnesení se podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a na základě § 11 odst. 6 téhož zákona žádost částečně o d m í t á.

4. ve vztahu k části požadovaného usnesení, která obsahuje informace k osobě příslušníka NCOZ, se podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a na základě § 11 odst. 6 téhož zákona žádost částečně o d m í t á.

K odůvodnění napadeného rozhodnutí ve výroku č. 1 povinný subjekt uvedl.

V dokumentu, který odvolatelka požaduje, se vyskytují též osobní údaje a projevy osobní povahy, které je třeba chránit. Konkrétně se jedná o jméno a příjmení, telefonní číslo a e-mailovou adresu podatele trestního oznámení. Dále pak jméno a příjmení, pracovní pozice, komunikace zachycená ve vydaných elektronických prostředcích fyzických osob, které policejnímu orgánu podávaly vysvětlení, a to z důvodu, že jejich jednání určitým způsobem souviselo s předmětným trestním případem. Požadovaný dokument obsahuje rovněž pasáže zachycující subjektivní vnímání skutečností fyzických osob uvedená v jejich výpovědích. Povinný subjekt má zato, že zveřejněním takových údajů by došlo k zásahu do ochrany jejich osobních údajů a mohla by být dotčena jejich osobnost ve smyslu občanského zákoníku (zejména jejich vážnost a čest). Podle povinného subjektu je informace o tom, že určitá fyzická osoba je podezřelá ze spáchání trestného činu bez ohledu na výsledek celého řízení dehonestující a způsobila ohrozit její vážnost a čest v očích druhých osob v soukromém i pracovním životě. Tento dopad by navíc mohl nastat i v situaci, kdy celé trestní řízení bylo odloženo. Při posouzení podmínek zákonnosti zpracování osobních údajů povinný subjekt shledal, že nedisponuje souhlasem subjektů údajů se zpracováním osobních údajů ve smyslu žádosti odvolatelky a že žádná z dalších podmínek zákonnosti uvedených v čl. 6 nařízení EU 2016/679 na tuto žádost nedopadá. Dospěl proto k závěru, že není oprávněn zpracovávat osobní údaje tak, jak vyplývá z předmětné žádosti o poskytnutí informací. Vzhledem k tomu, že se v daném případě jedná o střet dvou ústavou zaručených práv, a to práva na ochranu osobnosti a ochranu osobních údajů a práva na přístup k informacím, provedl povinný subjekt tříступňový test proporcionality, přičemž došel k závěru, že v daném případě převažuje ochrana osobnosti a osobních údajů nad právem na svobodný přístup veřejnosti k informacím.

K odůvodnění napadeného rozhodnutí ve výroku č. 2 povinný subjekt uvedl.

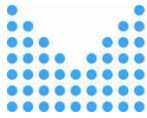
Součástí požadovaného dokumentu jsou také názvy a další údaje vedoucí k identifikaci konkrétních právnických osob, které byly Policií České republiky v souvislosti s tímto případem prověřovány či jejich jednání souvisela s předmětnou trestní kauzou. Jedná se převážně o zápisy z porad, účetní přehledy, informace k veřejným zakázkám, objednávkám, projektům a další informace, na jejichž základě by mohly být právnické osoby identifikovány. Zveřejněním těchto údajů by mohlo dojít k zásahu do pověsti těchto osob. Skutečnost, že určitá právnická osoba je Policií České republiky prověřována v souvislosti s předmětem její činnosti, je způsobilá poškodit její pověst v očích potenciálních zákazníků a ohrozit její postavení na trhu. A to i v situaci, kdy trestní řízení bylo odloženo. Jedná se proto o informace jejichž zveřejnění by mohlo mít za následek poškození dobrého jména těchto právnických osob zúčastněných určitým způsobem na trestním řízení. Zveřejněním jmen konkrétních právnických osob uvedených v textu usnesení by bylo současně možné prostřednictvím veřejných databází identifikovat konkrétní fyzické osoby, které v těchto právnických osobách působí a jejichž práva by byla poskytnutím požadovaných informací rovněž dotčena. I v tomto případě povinný subjekt zvažoval, zda právo veřejnosti nepřevažuje nad právem na ochranu práv třetích osob. Přitom došel k závěru, že z žádosti ani jiných okolností nevyplývají žádné skutečnosti odůvodňující širší informační povinnost povinného subjektu.

K odůvodnění napadeného rozhodnutí ve výroku č. 3 povinný subjekt uvedl.

Požadovaný dokument rovněž obsahuje informace zachycující postup NCOZ jakožto orgánu činného v trestním řízení při vyhledávání, odhalování a stíhání trestné činnosti. Z požadovaného dokumentu vytvořeného policejním orgánem je možné zjistit, jakým způsobem byly zjištěny konkrétní informace, které byly následně předmětem prověřování ze strany policejního orgánu. Sdělením těchto informací by byly odkryty způsoby, jakými Policie České republiky postupuje v průběhu prověřování, jakým způsobem získává informace, které jsou samy o sobě důkazem nebo jsou určeny jako podpora k získání dalších důkazních informací. Žadatelka a následně i veřejnost by se tímto dozvěděli určité metody a formy práce Policie České republiky, na které by v budoucnu případní pachatelé při páchání podobné trestné činnosti mohli reagovat a mařit tak úkony policejního orgánu. Tímto by bylo možné rekonstruovat přesný postup a taktiku policejních orgánů a efektivně se proti nim v budoucnu bránit.

K odůvodnění napadeného rozhodnutí ve výroku č. 4 povinný subjekt uvedl.

Pokud jde o sdělení informací k osobě příslušníka Policie České republiky, povinný subjekt konstatoval, že tato osoba je zařazena v organizační struktuře NCOZ, kdy tento útvar je jakožto útvar Policie České republiky s celostátní působností součástí služby kriminální policie a vyšetřování a plní úkoly orgánů činných v trestním řízení. V rámci útvaru se tento příslušník podílí na odhalování, dokumentaci a vyšetřování

nejzávažnějších forem trestné činnosti včetně zajišťování utajovaných úkonů trestního řízení nebo zákroků proti zvláště nebezpečným pachatelům trestné činnosti. Jeho příslušnost k Policii České republiky není běžná známa. Na veřejnosti se nepohybuje v uniformě. Příslušnost konkrétní osoby k NCOZ je citlivou informací, protože tato její příslušnost je spojena se specifickými znalostmi a vědomostmi, jichž je daná osoba nositelem. Tyto znalosti a vědomosti se týkají jak specifických postupů policejních orgánů obecně užívaných při odhalování a objasňování trestné činnosti, tak aktuálně jimi prováděných úkonů v konkrétních trestních věcech, např. použití operativně pátracích prostředků. Povinný subjekt usoudil, že potenciální zájem pachatelů trestné činnosti na vyzrazení těchto znalostí či vědomostí představuje reálně riziko jak významného ohrožení plnění úkolů dotčených útvarů Policie České republiky, tak významných zásahů do soukromí dotčeného příslušníka, přičemž nelze vyloučit ani zásahy násilného charakteru. Sdělení informace o tom, že konkrétní osoba je zařazena na tomto útvaru, je tedy nepochybně informací o činnosti orgánů činných v trestním řízení ve smyslu ustanovení § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. a jejímž poskytnutím by z výše uvedených důvodů byla ohrožena schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.

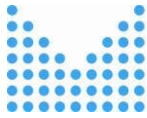
Povinný subjekt rovněž upozornil na skutečnost, že informace poskytnuté v režimu zákona č. 106/1999 Sb. musí být povinně zveřejněny a poskytnuty každému následnému žadateli. Předpokládá se proto jejich rozšíření neomezenému množství osob.

Odvolatelka se s obsahem rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informací neztotožnila a podala proti němu dne 16. 12. 2024 odvolání dle ustanovení § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.

V odvolání uvedla, že trvá na projednání svého prvního odvolání ze dne 14. 11. 2024, které mělo být povinným subjektem předáno Ministerstvu vnitra jako nadřízenému orgánu. Dále byla toho názoru, že napadené rozhodnutí povinného subjektu není v souladu se zájmem veřejnosti, která má vzhledem k medializaci případu oprávněně zájem na transparentnosti rozhodovacího procesu při řešení případu. Právo na přístup k informacím je jedno ze základních práv každého občana. Omezení tohoto práva musí být vždy řádně odůvodněno, což v daném případě však není.

K jednotlivým výrokům napadeného rozhodnutí namítala odvolatelka následující:

K výroku č. 1 namítala, že povinný subjekt nevysvětlil, proč by anonymizace údajů, jako jsou jména nebo jiné identifikátory, nebyla dostatečným opatřením k ochraně práv dotčených fyzických osob. Současně chybí odůvodnění, proč je nutné požadované informace znepřístupnit. Proto žádala, aby napadené rozhodnutí bylo přehodnoceno s důrazem na zásadu proporcionality.

K výroku č. 2 namítala, že právnické osoby nejsou nositeli osobnostních práv v rozsahu, jaký mají fyzické osoby a ochrana pověsti právnických osob nemůže převážit nad právem veřejnosti na informace.

K výroku č. 3 namítala, že v souvislosti s aplikací ustanovení § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. nebylo doloženo, že by zveřejnění požadovaných informací fakticky ohrozilo schopnost Policie České republiky plnit její úkoly. Proto žádala, aby povinný subjekt postupoval proporcionálně a zvažil možnost částečného anonymizování dokumentů namísto jejich plošného odmítnutí. Domnívala se rovněž, že odkaz povinného subjektu na rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 10 A 251/2011 je pro daný případ nepřiléhavý.

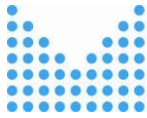
K výroku č. 4 namítala, že povinný subjekt nedoložil, že by zveřejnění požadovaných informací skutečně vedlo k ohrožení bezpečnosti příslušníka Policie ČR nebo jeho rodinných příslušníků. Anonymizace jména nebo dalších identifikátorů by byla dostatečným opatřením k ochraně těchto zájmů. Informace o činnosti konkrétního příslušníka Policie ČR, pokud jde o jeho postavení nebo činnost spojené s vyšetřováním, představují legitimní předmět zájmu veřejnosti, přičemž transparentnost činnosti veřejné moci, včetně Policie ČR, je základním principem právního státu, který nelze omezovat.

Povinný subjekt s obsahem odvolání nesouhlasil a předal jej spolu s příslušnou spisovou dokumentací dle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. dne 31. 12. 2024 pod č. j. NCOZ-7904-8/ČJ-2024-4100PI nadřízenému orgánu.

Ministerstvo vnitra jako nadřízený věcně a místně příslušný odvolací orgán (dále jen „nadřízený orgán“) přistoupilo k přezkumu napadeného rozhodnutí. Nejprve posoudilo odvolání z hlediska přípustnosti a včasnosti. Ze spisové dokumentace bylo zjištěno, že odvolání bylo podáno včas a oprávněnou osobou. Nadřízený orgán se zabýval v souladu s ustanovením § 89 zákona č. 500/2004 Sb. posouzením souladu napadeného rozhodnutí a řízení, které rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Po provedeném přezkumu dospěl k následujícímu závěru.

Nadřízený orgán dospěl k závěru, že povinný subjekt postupoval správně, když podání odvolatelky ze dne 14. 11. 2024 nazvané jako odvolání proti usnesení č. j. NCOZ-7904-2/ČJ-2024-4100PI posoudil v souladu s ustanovením § 37 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. jako žádost o vydání rozhodnutí dle ustanovení § 15 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., a to vzhledem ke skutečnosti, že odvolání dle ustanovení § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. lze podat pouze proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti. Sdělení povinného subjektu č. j. NCOZ-7904-2/ČJ-2024-4100PI ze dne 4. 11. 2024 však nelze považovat ani za rozhodnutí o odmítnutí žádosti v materiálním smyslu, a to pro absenci vůle povinného subjektu žádost odmítnout.

Dne 10. 1. 2025 požádal nadřízený orgán povinný subjekt pod č. j. MV-1759-2/TP-2025 o umožnění seznámit se s požadovaným dokumentem. Dne 15. 1. 2025 porovnal

znění neanonymizovaného usnesení č. j. NCOZ-1560/TČ-2022-412100-H s anonymizovanou kopií tohoto dokumentu, kterou obdržela odvolatelka. Z tohoto úkonu učinil následně dne 16. 1. 2025 pod č. j. MV-1759-4/TP-2025 záznam.

Výše uvedený záznam byl téhož dne odeslán pod č. j. MV-1759-5/TP-2025 odvolatelce s tím, že se do 15-ti dní po jeho obdržení může k obsahu tohoto dokumentu vyjádřit. Odvolatelka potvrdila převzetí výzvy dne 17. 1. 2025. Ve stanovené lhůtě však na ní nijak nereagovala.

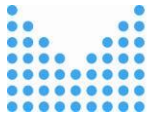
V rozhodnutí o částečném odmítnutí části žádosti č. j. NCOZ-7904-5/ČJ-2024-4100PI ze dne 29. 11. 2024 povinný subjekt odmítl poskytnout požadované informace zejména s odkazem na ustanovení § 8a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a ustanovení § 11 odst. 6 téhož zákona.

Ustanovení § 8a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o které se povinný subjekt opřel ve výroku č. 1 napadeného rozhodnutí je legitimním podkladem pro omezení práva na přístup k informacím, když uvádí, že „*informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu*“, což v daném případě znamená zejména v souladu s ustanoveními § 81 - § 90 občanského zákoníku a v případě ochrany osobních údajů především v souladu s Nařízením EU 2016/679 a zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 110/2019 Sb.“).

Dle čl. 4 odst. 1 Nařízení (EU) 216/679, se osobním údajem rozumí „*veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě, identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzicky, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby*“. Pojem „osobní údaj“ tedy označuje informace dotýkající se soukromého a rodinného života jednotlivce v úzkém smyslu, ale také informace o jakémkoliv druhu činnosti, kterou se jednatel zabývá, například informace o jeho pracovních vztazích nebo ekonomickém či společenském chování. Zahrnuje tudíž informace o jednotlivcích bez ohledu na postavení nebo roli, v jaké daná osoba vystupuje. Nezbytným znakem osobního údaje, ale i otázek zásahů do soukromí třetích osob, je jeho spojitelnost s konkrétní osobou.

Dle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 6. 2020, č. j. 3 A 50/2017 – 56 „*je nutné za údaj osobní povahy považovat každý údaj, kterým dává dotyčná osoba najevo své smýšlení, hodnotící soudy či poskytuje informace ze soukromé nebo ekonomické sféry, ať už se jedná o její sféru či sféru třetích osob*“.

Dle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2014, č. j. 9 Af 25/2010 – 33 „*pro zachování práva na poskytování informací, a zároveň práva na ochranu soukromí, je tedy možno takové údaje anonymizovat. Není přitom starostí povinného subjektu,*

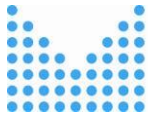

zda v důsledku neúplného textu z důvodu zákonného vyloučení některých informací bude žadateli upravený obsah dokumentu k užítku či nikoliv.“

Dle ustanovení § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., který povinný subjekt aplikoval ve výrocích č. 2, 3 a 4 napadeného rozhodnutí „*povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, pokud by její poskytnutí ohrozilo práva třetích osob anebo schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat neb odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky*“.

Toto ustanovení představuje určité doplnění výluky z informační povinnosti povinných subjektů, zakotvené v ustanovení § 11 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., kdy umožňuje v zájmu zajištění plnění úkolů orgánů činných v trestním řízení, nebo bezpečnostních sborů, případně zamezení ohrožení práv třetích osob, neposkytnout požadovanou informaci bez ohledu na to, zda trestní řízení probíhá či nikoliv. Předpokladem odepření informací je pak skutečnost, že by jejich poskytnutím mohla být ohrožena schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky a v neposlední řadě rovněž práva třetích osob. Tento důvod patří mezi legitimní důvody omezující právo na informace podle čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. NSS 8 As 114/2013-36. Vyjadřuje v zásadě dvě normy s odlišnou hypotézou (jedná se o informace bezpečnostního sboru, jejichž poskytnutím by došlo k ohrožení schopnosti příslušných orgánů zajišťovat veřejnou bezpečnost včetně stíhání trestné činnosti nebo k ohrožení práv třetích osob) a při splnění podmínek některé z nich, musí dojít k odepření požadovaných informací. Pro zdárnou aplikaci tohoto ustanovení postačuje naplnění i pouze jedné z výše uvedených hypotéz. V souvislosti s aplikací ustanovení § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. povinným subjektem se nadřízený orgán ztotožňuje s tím, že požadované usnesení o odložení podezření z trestné činnosti dle ustanovení § 159a odst. 1 zák. č. 141/1961 Sb. č. j. *NCOZ-1560/TC-2022-412100-H* je dokumentem souvisejícím s trestním řízením, zpracované orgánem činným v trestním řízení při prošetřování skutečností o spáchání trestného činu. Jedná se proto o informace orgánů činných v trestním řízení.

K výroku č. 1 napadeného rozhodnutí vztahujícímu se k aplikaci ustanovení § 8a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. nadřízený orgán konstatuje, že osobními údaji v daném případě nejsou pouze základní identifikační údaje fyzických osob. Osobním údajem je již samotná informace, že konkrétní fyzická osoba vypovídala v průběhu trestního řízení, či dokonce v něm figurovala jako osoba podezřelá. Osobním údajem je rovněž obsah výpovědí těchto osob. Vzhledem k medializaci daného případu by k identifikaci dotčených fyzických osob mohlo dojít po povinném zveřejnění poskytnutých informací i v případě, kdyby byly odstraněny pouze jejich základní identifikační údaje, jako např. jméno, příjmení, data narození či tel. číslo. Poskytnutím

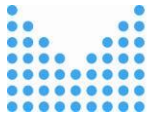

dokumentu, který by obsahoval informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzických osob a osobní údaje odvolatelce a jejich následným zveřejněním by došlo k porušení čl. 5 písm. f) Nařízení EU 2016/679 a ustanovení § 43 zákona č. 110/2019 Sb. při zpracování osobních údajů, stejně jako k porušení ustanovení § 81 a násl. občanského zákoníku, podle kterých jsou chráněny důstojnost člověka, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. Bylo by rovněž v rozporu s Listinou základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku České republiky a která ve svém čl. č. 10 odst. 3 stanoví: „Každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.“

Ve výroku č. 2 k odůvodnění aplikace druhé části složené hypotézy ustanovení § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt konstatoval, že jsou dány důvody pro odmítnutí části žádosti z důvodu ochrany práv třetích, resp. právnických osob, a to dle ustanovení § 135 odst. 2 občanského zákoníku. Nadřízený orgán došel k závěru, že skutečnost, kdy je určitá právnická osoba Policií České republiky prověřována v souvislosti s předmětem její činnosti, je způsobilá poškodit její pověst v očích potencionálních zákazníků a ohrozit její postavení na trhu. A to i v situaci, kdy trestní řízení bylo odloženo. Jedná se proto o informace jejichž zveřejnění by mohlo mít za následek poškození dobrého jména těchto právnických osob zúčastněných na trestním řízení. Rovněž zde by mohlo dojít po zveřejnění poskytnutých informací ke ztotožnění konkrétní firmy i při anonymizaci jejich základních identifikačních údajů a z obsahu dokumentů těchto právnických osob uvedených v usnesení, případně popisu její účasti na prověřovaném případě. Odkaz povinného subjektu na ustanovení § 135 odst. 2 občanského zákoníku je proto namístě. K námitkám odvolatelky, že právnické osoby nejsou nositeli osobnostních práv v rozsahu, jaký mají fyzické osoby a ochrana pověsti právnických osob nemůže převážit nad právem veřejnosti na informace nadřízený orgán konstatuje, že právnické osoby nemají stejná osobnostní práva jako fyzické osoby. Mají však právo na ochranu své pověsti, dobrého jména a identity ve smyslu ustanovení § 135 občanského zákoníku. Ochrana jejich dobrého jména může převážit nad právem veřejnosti na informace, a to zejména v případě, kdyby poskytnuté informace mohly vést k nepravdivým nebo zavádějícím závěrům ve vztahu k těmto právnickým osobám.

K odůvodnění výroku č. 3 ohledně aplikace ustanovení § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt uvedl, že požadovaný dokument rovněž obsahuje informace zachycující postup NCOZ jakožto orgánu činného v trestním řízení při vyhledávání, odhalování a stíhání trestné činnosti. Nadřízený orgán dává za pravdu povinnému subjektu v tom ohledu, že kdyby se žadatelka a následně pak i veřejnost dozvěděla určité metody a formy práce Policie České republiky, mohly by se na tyto metody

a formy práce případní pachatelé při páchání podobné trestné činnosti připravit, reagovat na ně, a tak mařit úkony policejních orgánů. V tomto případě se jedná zejména o utajované operativně pátrací prostředky. Nadřízený orgán nesouhlasí

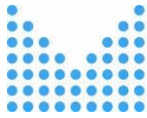
s námitkou odvolatelky, že odkaz povinného subjektu na rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 10 A 251/2011 je pro daný případ nepřiléhavý. Zmíněný rozsudek potvrzuje skutečnost, že postupy a metody Policie České republiky, které nejsou obecně známé, mohou potenciálním pachatelům trestné činnosti pomoci, aby se na svoji trestnou činnost lépe připravili, zamezili jejímu následnému odhalení, či případně mohou tyto informace napomoci pachatelům trestné činnosti při jejich snaze o zahlazení stop trestného činu.

U výroku č. 4 při aplikaci ustanovení § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. souhlasí nadřízený orgán s povinným subjektem v tom ohledu, že sdělení informace o tom, že konkrétní osoba je zařazena na NCOZ je nepochybně informací o činnosti orgánů činných v trestním řízení, jejímž poskytnutím by důvodně byla ohrožena schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky. Již samotná identifikace konkrétního příslušníka NCOZ v určitém prostředí by byla signálem, který by svědčil o zřejmém zájmu této služby v rámci určitého prostředí, což by umožňovalo provést případná protipatření, která by mohla negativním způsobem ovlivňovat výslednost práce NCOZ v rámci konkrétního případu. V případě identifikace konkrétní osoby v rámci struktury NCOZ by se policisté, stejně jako jejich rodinní příslušníci, mohli stát objektem msty, resp. fyzického útoku. Stejně tak by se policista, případně jeho rodinní příslušníci, mohli stát objektem vydírání s cílem ovlivnit činnost příslušníků policie. Z tohoto důvodu bylo v poskytnutém dokumentu anonymizováno jméno a příjmení orgánu činného v trestním řízení – příslušníka Policie České republiky, NCOZ.

K důvodům, které odvolatelku vedly k samotné žádosti o poskytnutí informací, jak uvádí ve svých podáních, nadřízený orgán konstatuje, že povinností povinného i nadřízeného subjektu ve smyslu příslušných ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. je posoudit zejména povahu poskytovaných údajů, nikoli to, jaké motivace nebo okolnosti vedly odvolatele k tomu, že dané informace vyžaduje. V daném případě nelze rovněž nalézt odpovídající veřejný zájem, na poskytnutí požadovaných informací, neboť ani není vhodné postupovat veřejné diskusi informace, týkající se způsobu prověřování podezření z páčání trestné činnosti.

Na základě výše uvedených skutečností shledal nadřízený orgán, že napadené rozhodnutí netrpí vadami, které by měly za následek jeho nesprávnost či nezákonnost, která by musela vést k jeho zrušení. Proto odvolací orgán akceptoval právní úvahy povinného subjektu, odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. ve znění pozdějších předpisů, neshledá-li odvolací orgán důvody pro změnu nebo zrušení napadeného rozhodnutí, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné (§ 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.).

Mgr. Miroslav Jašurek
ředitel odboru komunikace
v z. Mgr. Otakar Ludvík

Vyřizuje: JUDr. Petr Hanzl
oddělení podání osob
odboru komunikace

Rozdělovník:

Paní

Policie České republiky
Národní centrála proti organizovanému zločinu
služby kriminální policie a vyšetřování
PO BOC 41/NCOZ
156 80 Praha 5 - Zbraslav

datová schránka: *eesyd9x*

K č. j. NCOZ-7904-5/ČJ-2024-4100PI